

En succes for første gang i livet

Selv om det kan virke brutalt at presse sit barn med ADHD til at gå til sport, opfordrer Susanne Meinertsen, mor til Rasmus på 16 år, andre forældre til at insistere. Hendes søn var blandt andet igennem fodbold og svømning inden han fandt den sportsgren, som han kan lide og er god til: Judo. Rasmus er udtaget til at repræsentere Danmark ved Special Olympics World Summer Games 2011 i Athen. "Jeg har fået mere selvtillid, for nu er der noget, jeg er god til", fortæller han.

Af Anne Feldballe Korsgaard

"Mange børn og unge med ADHD er grundlæggende ensomme mennesker. De tror ikke på sig selv og tør derfor ikke kaste sig ud i nye udfordringer. Men vores oplevelse er, at da vi pressede på, for at Rasmus skulle komme med til Judo, tog med ham og var der for ham, så bragte sporten så meget godt med sig."

Sådan beskriver Susanne Meinertsen den vigtige fase, hvor hendes søn Rasmus på dengang 13 år, skulle finde et ståsted i en sportsgren. Hans forældre var nemlig enige om at kæmpe for, at han fik et socialt liv i en sportsklub.

Når Rasmus kigger tilbage, husker han følelsen af spænding og nervøsitet:

"Jeg var meget nervøs, da jeg første gang skulle være med på judo-holdet. Jeg var vant til at blive mobbet, så jeg var bange for, hvordan de ville modtage mig. Men de var vant til, at man var anderledes, så de var virkelig flinke."

Judo for alle

Rasmus går til Judo i Brøndby Judoklub på et hold, der hedder Judo4all; et handicap-hold, hvor trænerne tager hensyn til hans ADHD. Hensynet og rummeligheden betyder meget, for han havde lidt mange nederlag, inden han fandt et sted, hvor det bliver respekteret, at han har ADHD.

"Hvis jeg skulle undvære min træning nu, ville jeg særligt savne den måde, de andre

Rasmus Meinertsen på 16 år dyrker sportsgrenen Judo på et handicap-hold. Det har givet ham selvtillid og gode sociale relationer.

behandler mig på – både trænerne og de andre på holdet. Der er også et godt sammenhold; vi griner meget sammen."

Men Susanne og hendes mand har været igennem nogle år, hvor der var mere kritik end ros til deres søn fra skolen. Derfor kan de sætte sig i andres sted.

"Jeg kan godt forstå, hvis man som forældre til et barn med ADHD er bange for at presse barnet og måske føje til rækken af nederlag. Vores største angst var, om han

ville kunne koncentrere sig og følge med – og om han ville give op en gang til. Men jeg tror på, at det positive, som man giver sit barn igennem en sportsgren opvejer det, fortæller Susanne Meinertsen, som indrømmer, at det er rart endelig at få lov til at prale med Rasmus efter mange år uden nogen anledninger til det.

En succes – for første gang

De sociale kontakter, som Rasmus knytter igennem sin sport er vigtige for hele familien, og de sportslige resultater er en del af den han er i Judo-klubben.

"For os har det været en befrielse at kunne være stolte over Rasmus og at se, at han for første gang i sit liv følte sig som en succes både i sine egne øjne og i andres. Der er kommet fokus på det, han er god til i stedet for, at vi altid talte om hans vanskeligheder", fortæller Rasmus' mor og nuancerer billedet:

"Selvfølgelig er vi stolte over hans resultater i Judo, men den største gevinst er, at han kommer ud blandt andre mennesker, og at han gør det af égen lyst. Og det hænger nok sammen med, at han er god til noget."

Judo4All

Judo4all har eksisteret siden 2006 i Brøndby Judo Club.

Børnene på holdet har fx ADHD, alm. udviklingshæmmet, for tidligt fødte, asperger og ind imellem Downs syndrom.

Den ene af trænerne har deltaget i et 4-dages kursus i Holland, som handlede om metoder til at undervise børn med specielle handicaps.